

DELAFORTRIE, Luc, journalist, publicist (Aalst 22 februari 1912).

Zijn moeder was de dochter van Pieter Daens. Hij volgde de klassieke humaniora aan het jezuïeten-college in Aalst, werd licentiaat handelswetenschappen aan de universiteit in Gent. Sinds 1933 actief in het Verdinaso, waarvan hij in 1939 tot aan de mobilisatie „vrijgestelde” was. Tijdens de oorlog publiceerde hij een boek, Joris van Severen en wij, zonder het voor te leggen aan de censuur, met als gevolg dat hij voor enkele weken werd opgesloten. Hij was toen secretaris van het niet-politieke Joris van Severen Genootschap, een functie die hij op bevel van de bezetter moest neerleggen. Nadien ging hij in de handel. In 1954 werd hij redacteur van De Standaard voor politieke en sociale vraagstukken. In november 1964 werd hij benoemd tot secretaris van Intermixt, vereniging van beheerders die de gemeenten en provincies vertegenwoordigen in de gemengde intercommunale ondernemingen voor gas en elektriciteit.

Luc Delafortrie publiceerde sinds 1933 elke week in het weekblad van het Verdinaso. Na de oorlog werkte hij mee aan o.m. De Maand, Het Pennoen, Ons Erfdeel, vooral met artikelen over Daens en Van Severen. Hij publiceerde verder gedichten, reisverhalen, aforismen en een studie over Mayerling.

In 1965 bekroonde de provincie Antwerpen zijn boeken Priester Daens, uit de mémoires der familie, en Pieter Daens, de man die geloofde. In deze werken verhaalde hij feiten en gebeurtenissen zoals hem die door zijn moeder en andere familieleden waren verteld. Hij vulde deze gegevens aan door eigen studie en documenten. Delafortrie meent dat priester Daens ongetwijfeld de belangrijkste figuur is van de vrije zelfstandige christen-democratie in haar beginperiode in België, maar dat het Pieter Daens is geweest die reeds vóór de oprichting van de Christene Volkspartij in 1893, steunend op Rerum Novarum, de vooruitstrevende sociale denkbeelden predikte en ijverde voor het tot stand komen van een zelfstandige Vlaamse sociale partij. De innige vriendschap tussen de twee broers is volgens Delafortrie één van de elementen geweest die priester Daens de stap naar de politieke actie heeft doen ondernemen, waarna Pieter hem telkens weer tot volharden aanspoorde.

In 1963 publiceerde Luc Delafortrie bij de Oranje Uitgaven: Joris van Severen en de Nederlanden, een levensbeeld. In deze studie wilde hij, uitgaande van de erfenis van het daensisme, nagaan hoe de gedachtengang van de Verdinaso-stichter zich heeft ontwikkeld. Tevens wilde hij onderzoeken, welke betekenis er nu nog aan de eenheid van de Ne-

derlanden kan worden gehecht. Zijn werk is een poging om het huidige streven naar de eenheid van het Nederlandse taalgebied en de politieke integratie van de Benelux los te maken van de vroegere formules. Hij oordeelt dat Joris van Severen zelf op het eind van zijn leven dicht genaderd was tot die soepele opvatting, die volgens Delafortrie als enige de kans biedt deze eenmaking en integratie praktisch te realiseren door een geleidelijke interpenetratie.

WERKEN: *Joris van Severen en wij* (1942); - *Priester Daens* (1961); - *Pieter Daens* (1963); - *Joris van Severen en de Nederlanden* (1963).

GASTON DURNEZ